

RZEWNOŚĆ (2) *sb f*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *rzewny itp.* oraz *-ość*).

sg [N *rzewność*. ◇ G *rzewności*.] ◇ A *rzewność* (1). ◇ I *rzewnością* (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Wzruszenie, smutek* (2) : [Józef] *vmywŷy twarz zádzyerzał rzewność/ przyŷedł do nich [do braci] BielKron 17v; [Ale Iezufz namylŷie plakal rzewno poglądayącz namyałtho ŷzlycznye mowyl O Ieruzalem by thy vznaklo y thyby czvŷz plakalo nyemogl od rzewnoŷczy domowycz ŷzlow RozmyŷlDomin 4; Glosy III 92/3].*

Szereg: »płacz a rzewność« (1): LEch brát Czechow dawŷy ŷtárfzemu brátu Czechowi błogofłáwieńŷthwo/ z wielkim płáczem á rzewnoŷcią rofthá ŷie ŷnim *BielKron 318*.

[W *przen:*

Wyrażenie: »rzewność serca«: ŷwoie tám wŷyŷtkie Smiertelne Grzechy/ ktorekolwiek maŷz na pámięci/ y ktore maŷz pilnie z rzewnoŷcią fercá rofpámiętáwáć/ wyznáć maŷz y wylíczáć. HerbOdpow N4.]

2. [*Zagorzałość, zapalczywość: Bo z Ierufzalima wynidzie oŷtátek/ á co wŷzlo zniŷczenia/ wynidzie/ zgory Cyiońŷkiej/ zawiŷć (marg) Rzewność. (-) [zelus] Iehowy Ceweothá vczyni to. BudBib Is 37/32.*]

Synonimy: 1. płacz, żal, żałość; 2. gniew, popędliwość, zapalczywość.